

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 2.12.2022
COM(2022) 684 final

2022/0398 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om definitionen af strafbare handlinger og sanktioner for så vidt angår overtrædelse af
Unionens restriktive foranstaltninger**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Restriktive foranstaltninger er et vigtigt redskab til at fremme målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) som fastsat i artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Disse mål omfatter beskyttelse af EU's værdier, opretholdelse af international fred og sikkerhed samt konsolidering og støtte af demokratiet, retsstatsprincippet og menneskerettighederne.

For at værne om disse værdier kan EU indføre restriktive foranstaltninger over for lande, enheder og juridiske og fysiske personer uden for EU. Disse foranstaltninger omfatter målrettede individuelle foranstaltninger, dvs. målrettede finansielle sanktioner (indefrysning af aktiver) og restriktioner for indrejse (rejseforbud), samt sektorspecifikke foranstaltninger, dvs. våbenembargoer og økonomiske eller finansielle foranstaltninger (f.eks. import- og eksportrestriktioner og restriktioner for levering af visse tjenesteydelser såsom banktjenesteydelser)¹.

EU har i øjeblikket indført over 40 sæt restriktive foranstaltninger. Nogle af dem gennemfører restriktive foranstaltninger, der er vedtaget af De Forenede Nationer, andre er vedtaget selvstændigt af EU. Ud over foranstaltninger til håndtering af landespecifikke situationer har EU også vedtaget generelle foranstaltninger rettet mod spredning og brug af kemiske våben, cyberangreb, menneskerettighedskrænkelser og terrorisme². Restriktive foranstaltninger er bindende for medlemsstaterne og for enhver person eller enhed, der er omfattet af medlemsstaternes jurisdiktion (EU-operatører)³.

(1) Inkonsekvent håndhævelse af Unionens restriktive foranstaltninger

I takt med Unionen har vedtaget stadig flere restriktive foranstaltninger i de seneste årtier⁴, er forsøgene på at omgå dem også taget til. Kommissionen har tidligere gjort opmærksom på

¹ Rådet vedtager restriktive foranstaltninger. Rådet vedtager først en FUSP-afgørelse efter artikel 29 i TEU. De foranstaltninger, der er omhandlet i Rådets afgørelse, gennemføres enten på EU-plan eller på nationalt plan. Det har hidtil været praksis, at foranstaltninger som våbenembargoer eller indrejserestriktioner gennemføres direkte af medlemsstaterne, som er retligt forpligtede til at handle i overensstemmelse med Rådets FUSP-afgørelser. Andre foranstaltninger omfatter hel eller delvis afbrydelse eller indskrænkning af de økonomiske forbindelser med et tredjeland og individuelle foranstaltninger til indefrysning af pengemidler og økonomiske ressourcer og forbud mod at stille pengemidler og økonomiske ressourcer til rådighed. Efter fælles forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen i overensstemmelse med artikel 215 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) gennemføres disse foranstaltninger ved en forordning, der vedtages af Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal. Begge typer retsakter kan indeholde bestemmelser til modvirkning af omgåelse.

² EU's sanktionskort giver et overblik: <https://www.sanctionsmap.eu/#/main>.

³ Inden for Unionens jurisdiktion (område), dvs.: a) på Unionens område, herunder i EU's luftrum; b) om bord på et luftfartøj eller et skib under en medlemsstats jurisdiktion; c) enhver person inden for eller uden for Unionens område, der er statsborger i en medlemsstat; d) alle juridiske personer, enheder eller organer inden for eller uden for Unionens område, som er stiftet eller oprettet i henhold til en medlemsstats lovgivning; e) alle juridiske personer, enheder eller organer for så vidt angår forretningsvirksomhed, der helt eller delvis foregår inden for Unionen (se f.eks. artikel 17 i Rådets forordning (EU) nr. 269/2014 af 17. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suveræniteten og uafhængighed (EUT L 078 17.3.2014, s. 6)).

⁴ Se EU's sanktionskort, fodnote 2.

inkonsekvent håndhævelse af restriktive foranstaltninger og det forhold, at dette undergraver foranstaltningernes effektivitet og EU's evne til at tale med én stemme⁵.

At tale med én stemme er blevet særlig vigtigt i den aktuelle situation med Ruslands militære aggression mod Ukraine. EU har indført en række restriktive foranstaltninger over for russiske og belarusiske enkeltpersoner og enheder, hvoraf nogle går tilbage til 2014. I den forbindelse har Kommissionen nedsat en "Freeze and Seize"-taskforce for at styrke koordineringen på EU-plan af håndhævelsen af restriktive foranstaltninger. Taskforcen sikrer koordinering mellem medlemsstaterne og EU-agenturer som Europol og Eurojust. Behovet for en fælles strafferetlig tilgang er regelmæssigt blevet drøftet for at drage fysiske og juridiske personer, der er involveret i overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger, til ansvar.

Gennemførelsen og håndhævelsen af Unionens restriktive foranstaltninger er primært medlemsstaternes ansvar. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne skal vurdere, om der er sket en overtrædelse af Rådets relevante afgørelser og forordninger, der er vedtaget i henhold til artikel 29 i TEU og artikel 215 i TEUF, og træffe passende foranstaltninger. I den henseende indeholder EU-forordninger systematisk en bestemmelse, der pålægger medlemsstaterne at vedtage nationale regler, der fastsætter sanktioner for overtrædelse af disse EU-retsakter, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning⁶.

Foruden restriktionerne omfatter disse afgørelser og forordninger generelt:

- en klausul til modvirkning af omgåelse, som forbyder bevidst og forsætlig deltagelse i aktiviteter, der har til formål at omgå de pågældende restriktive foranstaltninger⁷, samt
- andre forpligtelser, navnlig til at rapportere om de skridt, der er taget for at gennemføre de restriktive foranstaltninger (f.eks. at indberette beløbet for indefrosne aktiver til myndighederne).

Selv om artikel 29 i TEU og artikel 215 i TEUF udgør et retsgrundlag for Rådet til at vedtage de nødvendige foranstaltninger hvad angår vedtagelse af Unionens restriktive foranstaltninger, indeholder retsgrundlaget for vedtagelsen af restriktive foranstaltninger ikke

⁵ Se Kommissionens meddelelse "EU's økonomiske og finansielle system: fremme af åbenhed, styrke og modstandsdygtighed" (COM(2021) 32 final af 19.1.2021), afsnit 5 ("Styrkelse af gennemførelsen og håndhævelsen af EU's sanktioner"), s. 16, tilgængelig på <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:52021DC0032&from=DA>. I meddelelsen bemærker Kommissionen, at gennemførelsen af Unionens restriktive foranstaltninger ikke er så ensartet i EU, som den burde være. Dette skaber forvriddinger på det indre marked, da EU-virksomheder, herunder datterselskaber af udenlandske virksomheder i EU, kan omgå forbud. Det skaber også usikkerhed blandt operatørerne. Som nævnt undergraver inkonsekvent håndhævelse de restriktive foranstaltningers effektivitet og EU's evne til at tale med én stemme. Blandt andre initiativer opfordres der i strategien til yderligere koordineringsarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne for at sikre, at de nationale sanktioner for overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning.

⁶ Se f.eks. artikel 8 i Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, tilgængelig på [EUR-Lex - 02014R0833-20220413 - DA - EUR-Lex \(europa.eu\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32014R0833-20220413-DA-EUR-Lex).

⁷ Det bemærkes, at en sådan klausul også finder anvendelse, hvis de restriktive foranstaltninger ikke er blevet overtrådt, idet det er tilstrækkeligt at deltage i planer med henblik derpå.

bestemmelser om tilnærmelse af strafferetlige definitioner eller typer og niveauer af strafferetlige sanktioner⁸.

(2) Forskelle mellem medlemsstaternes strafferetlige definitioner og sanktioner

I mangel af harmonisering på EU-plan er der betydelige forskelle mellem de nationale systemer for så vidt angår kriminalisering af overtrædelse af EU-lovgivning om Unionens restriktive foranstaltninger. I 12 medlemsstater er overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger udelukkende en strafbar handling. I 13 medlemsstater kan overtrædelse af foranstaltningerne udgøre en administrativ forseelse eller en strafbar handling⁹. Kriterierne for, om adfærden falder ind under den ene eller den anden kategori af foranstaltninger, er normalt knyttet til dens grovhed (alvorlige karakter), bestemt enten kvalitativt (forsæt eller grov uagtsomhed) eller kvantitativt (skade)¹⁰, men de er forskellige i de enkelte medlemsstater. I to medlemsstater kan den egentlige overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger i øjeblikket kun føre til administrative sanktioner¹¹.

Sanktionssystemerne er også meget forskellige fra medlemsstat til medlemsstat. I 14 medlemsstater er den maksimale fængselsstraf mellem to og fem år. I otte medlemsstater kan der straffes med op til mellem otte og tolv år¹². Den maksimale bødestraf for overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger — enten som en strafbar handling eller som en administrativ forseelse — varierer meget fra medlemsstat til medlemsstat, fra 1 200 EUR til 5 000 000 EUR¹³.

I 14 medlemsstater er der fastsat strafansvar for juridiske personer for overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger¹⁴. Desuden har 12 medlemsstater indført bestemmelser om administrative sanktioner, navnlig bøder, som kan pålægges juridiske personer, hvis deres ansatte eller deres ledelse overtræder restriktive foranstaltninger. Den maksimale bødestraf for juridiske personer ligger mellem 133 000 EUR og 37,5 mio. EUR¹⁵.

(3) Manglende strafferetlig efterforskning og retsforfølgning

I praksis drages meget få enkeltpersoner og juridiske personer reelt til ansvar for at overtræde Unionens restriktive foranstaltninger¹⁶. I Folkedrabsnettets rapport bemærkes imidlertid også,

⁸ Tilnærmelsen af strafferetlige definitioner og sanktioner kan ikke ske på det ikkelovgivningsmæssige retsgrundlag i artikel 29 i TEU og artikel 215 i TEUF.

⁹ Folkedrabsnettet, *Prosecution of sanctions (restrictive measures) violations in national jurisdictions: a comparative analysis*, 2021, bilag, tilgængelig på https://www.eurojust.europa.eu/sites/default/files/assets/genocide_network_report_on_prosecution_of_sanctions_restrictive_measures_violations_23_11_2021.pdf. Med henblik på forelæggelse i Rådets Gruppe vedrørende Retligt Samarbejde i Straffesager (COPEN-Gruppen) blev rapporten også offentliggjort i Rådets dokument 7274/22 af 16. marts 2022.

¹⁰ Folkedrabsnettet, *Prosecution of sanctions (restrictive measures) violations in national jurisdictions: a comparative analysis*, 2021, afsnit 5.1, s. 22.

¹¹ Idem.

¹² Idem, afsnit 5.2, s. 23.

¹³ Idem, afsnit 5.3, s. 24.

¹⁴ Idem, på grundlag af Folkedrabsnettets rapport og yderligere undersøgelser foretaget af Kommissionen.

¹⁵ Idem.

¹⁶ Folkedrabsnettet, *Prosecution of sanctions (restrictive measures) violations in national jurisdictions: a comparative analysis*, 2021, s. 4. Bilaget til ekspertrapporten indeholder en oversigt over den relevante lovgivning fra medlemsstater og netværksobservatørstater, se https://www.eurojust.europa.eu/sites/default/files/assets/genocide_network_report_on_prosecution_of_sanctions_restrictive_measures_violations_23_11_2021.pdf. Med henblik på forelæggelse i Rådets

at der på det seneste kan konstateres en positiv tendens i antallet af iværksatte håndhævels tiltag og en stigning i antallet af sanktioner, der pålægges af visse nationale myndigheder¹⁷.

På trods af de positive tendenser i nogle medlemsstater synes der kun at være få medlemsstater, hvor der er verserende retssager vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger¹⁸. Dette kan være et tegn på, at efterforskning og retsforfølgning af overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger i mange medlemsstater ikke prioriteres i tilstrækkelig grad. I denne forbindelse bør det bemærkes, at Europol og Eurojust har udarbejdet en række aktiviteter for yderligere at støtte politi og retslige myndigheder, der efterforsker og retsforfølger overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger. De har krydstjekket listen over personer og virksomheder, der er udpeget af EU, med deres databaser. Europol har også iværksat "Operation Oscar"¹⁹ for at støtte medlemsstaternes finansielle efterforskninger rettet mod kriminelle aktiver, der ejes af enkeltpersoner eller juridiske enheder, der er omfattet af Unionens restriktive foranstaltninger. Samtidig bygger strafferetlig efterforskning og retsforfølgning ofte på, at administrative myndigheder opdager og henviser overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger til de retshåndhavende myndigheder. Manglende henvisninger tyder på, at der ikke er et sådant operationelt samarbejde i de nationale håndhævelseskæder.

(4) Negative konsekvenser af status quo

I mangel af retshåndhævelse og retslige myndigheder med passende og effektive værktøjer og ressourcer til rådighed til at kunne forebygge, afsløre, efterforske og retsforfølge overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger kan udpegede enkeltpersoner og juridiske personer, hvis aktiver er indefrosset, fortsat få adgang til deres aktiver og støtte regimer, som Unionens restriktive foranstaltninger er rettet mod, hvilket modvirker formålet med de restriktive foranstaltninger.

Derudover har medlemsstaterne meget forskellige definitioner af og sanktioner for overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger i deres administrative og/eller strafferetlige lovgivning. Det tyder på, at den samme overtrædelse kan straffes med forskellige sanktioner og på forskellige håndhævelsesniveauer. Dette svækker håndhævelsen af Unionens restriktive foranstaltninger og underminerer troværdigheden af EU's mål.

Endelig kan udbyttet fra aktiviteter, der udføres i strid med Unionens restriktive foranstaltninger, i nogle tilfælde også gøre det muligt for de enheder og personer, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger, at fortsætte med at udvise den adfærd, der ligger til grund for, at de er omfattet af foranstaltningerne.

(5) Formål med forslaget

Gruppe vedrørende Retligt Samarbejde i Straffesager (COPEN-Gruppen) blev rapporten også offentliggjort i Rådets dokument 7274 af 16. marts 2022.

¹⁷ Folkedrabsnettet, *Prosecution of sanctions (restrictive measures) violations in national jurisdictions: a comparative analysis*, 2021, s. 13.

¹⁸ For et udvalg af sager se da Folkedrabsnettet, *Prosecution of sanctions (restrictive measures) violations in national jurisdictions: a comparative analysis*, 2021, s. 14.

¹⁹ Europol, EU-dækkende operation rettet mod kriminelle aktiver i forbindelse med Ruslands invasion af Ukraine, tilgængelig på: <https://www.europol.europa.eu/media-press/newsroom/news/eu-wide-operation-targeting-criminal-assets-in-relation-to-russian-invasion-of-ukraine>.

På denne baggrund og efter et forslag fra Europa-Kommissionen, der blev forelagt den 25. maj 2022²⁰, har Rådet besluttet at udpege overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger som et kriminalitetsområde, der opfylder kriterierne i artikel 83, stk. 1, i TEUF. Dette har gjort det muligt for Kommissionen efter den almindelige lovgivningsprocedure at vedtage dette forslag til direktiv, som har til formål at tilnærme definitionen af straffbare handlinger og sanktioner for så vidt angår overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger.

Forslaget har følgende formål:

- (a) at tilnærme definitionerne af straffbare handlinger vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger
- (b) at sikre typer og niveauer af sanktioner for straffbare handlinger vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning
- (c) at fremme grænseoverskridende efterforskning og retsforfølgning
- (d) at forbedre den operationelle effektivitet af de nationale håndhævelseskæder med henblik på at fremme efterforskning, retsforfølgning og sanktionering.

• **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

I artikel 2 i TEU fastsættes Unionens fælles værdier, nemlig menneskelig værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne. En effektiv håndhævelse af restriktive foranstaltninger, herunder ved hjælp af strafferetlige foranstaltninger, der har til formål at imødegå overtrædelse af restriktive foranstaltninger, støtter opretholdelsen af disse fælles værdier i og uden for EU.

Derudover udgør EU et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor de grundlæggende rettigheder og medlemsstaternes forskellige retssystemer og retstraditioner respekteres. EU tilstræber at garantere et højt sikkerhedsniveau, bl.a. ved hjælp af foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet, racisme og fremmedhad. I henhold til artikel 83, stk. 1, i TEUF kan Europa-Parlamentet og Rådet "fastsætte minimumsregler for, hvad der skal anses for straffbare handlinger, samt for straffene herfor på områder med kriminalitet af særlig grov karakter, der har en grænseoverskridende dimension som følge af overtrædelsernes karakter eller konsekvenser eller af et særligt behov for at bekæmpe dem på fælles grundlag."

Tilnærmelsen af definitioner af overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger og sanktioner herfor supplerer Kommissionens forslag til direktiv om inddrivelse og konfiskation af aktiver, som gennemfører strategien for sikkerhedsunionen²¹ og EU-strategien til bekæmpelse af organiseret kriminalitet²². Forslaget til direktiv om inddrivelse og konfiskation af aktiver har til formål at styrke de nationale myndigheders kapacitet til at spore, identificere,

²⁰ Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om at tilføje overtrædelsen af Unionens restriktive foranstaltninger til de kriminalitetsområder, der er fastsat i artikel 83, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (COM(2022) 247 af 25.5.2022).

²¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om strategien for EU's sikkerhedsunion (COM(2020) 605 final af 24.7.2020).

²² Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en EU-strategi til bekæmpelse af organiseret kriminalitet 2021-2025 (COM(2021) 170 final af 14.4.2021).

indefryse og forvalte formuegoder, der er udbytte eller redskaber fra strafbart forhold. Det indeholder desuden bestemmelser om en styrket retlig ramme for konfiskation, herunder specifikke tilfælde, hvor en dom for en bestemt forbrydelse ikke er mulig.

Derudover bidrager forslaget til direktiv om inddrivelse og konfiskation af aktiver til en effektiv gennemførelse af restriktive foranstaltninger ved at kræve, at medlemsstaterne gør det muligt at spore og identificere formuegoder med forbindelse til overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger som defineret i national ret. Desuden gør forslaget de reviderede regler om inddrivelse og konfiskation af aktiver gældende for den strafbare handling at overtræde Unionens restriktive foranstaltninger.

Efter vedtagelsen af dette forslag til direktiv om tilnærmelse af definitioner og sanktioner vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger vil reglerne om sporing og identifikation, indefrysning, forvaltning og konfiskation finde anvendelse på formuegoder med forbindelse til overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger. I sidste ende kan udbytte fra overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger, f.eks. i tilfælde, hvor enkeltpersoner eller virksomheder stiller midler til rådighed for dem, der er omfattet af målrettede finansielle sanktioner (dvs. indefrysning af aktiver), blive genstand for konfiskation. Samtidig kan redskaber, der anvendes til at forfølge overtrædelser af restriktive foranstaltninger, også blive genstand for konfiskation.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Rådets forordninger om Unionens restriktive foranstaltninger

Fastsættelsen af minimumsregler vedrørende den strafferetlige definition af overtrædelse af restriktive foranstaltninger og sanktioner herfor på grundlag af artikel 83, stk. 1, i TEUF vil styrke håndhævelsen af restriktive foranstaltninger i medlemsstaterne og dermed supplere de foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med artikel 29 i TEU og artikel 215 i TEUF. Bestemmelsen om sanktioner i forordning (EU) nr. 833/2014 og nr. 269/2014²³ er blevet styrket som led i den sjette pakke af restriktive foranstaltninger som reaktion på Ruslands angrebskrig mod Ukraine. De ændrede bestemmelser forpligter medlemsstaterne til at fastsætte regler om sanktioner, herunder strafferetlige sanktioner, for overtrædelse af disse forordninger og til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning. Medlemsstaterne skal også fastsætte passende foranstaltninger til konfiskation af udbyttet fra sådanne overtrædelser.

Den 21. juli 2022 vedtog Rådet forordning (EU) 2022/1273²⁴, som ændrer artikel 8 og artikel 9 i Rådets forordning (EU) nr. 269/2014. For at sikre en effektiv og ensartet gennemførelse af forordningen og i betragtning af de stadig mere komplekse ordninger, der anvendes for at unddrage sig restriktive foranstaltninger, og som vanskeliggør denne

²³ Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT L 229 af 31.7.2014, s. 1), konsolideret udgave tilgængelig på: [EUR-Lex - 02014R0833-20220604 - DA - EUR-Lex \(europa.eu\)](https://eur-lex.europa.eu/eur-lex-content/DA/LEX/?uri=CELEX%3A02014R0833-20220604); Rådets forordning (EU) nr. 269/2014 af 17. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT L 78 af 17.3.2014, s. 6), konsolideret udgave tilgængelig på: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX%3A02014R0269-20220604>.

²⁴ Rådets forordning (EU) 2022/1273 af 21. juli 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (ST/11451/2022/INIT) (EUT L 194 af 21.7.2022, s. 1).

gennemførelse, forpligtes udpegede personer og enheder med aktiver under en medlemsstats jurisdiktion navnlig til at indberette disse aktiver og til at samarbejde med den kompetente myndighed om efterprøvning af indberetningen (artikel 9)²⁵. Manglende overholdelse af denne forpligtelse vil udgøre en omgåelse²⁶. Forordning (EU) 2022/1273 forstærker også bestemmelsen om indberetningsforpligtelser for EU-operatører med henblik på at hindre overtrædelse og omgåelse af indefrysninger af aktiver (artikel 8)²⁷.

Artikel 29 i TEU og artikel 215 i TEUF udgør imidlertid ikke et egnet retsgrundlag for tilnærmelse af strafferetlige definitioner og typer og niveauer af strafferetlige sanktioner.

Kommissionens meddelelse fra 2021 om EU's økonomiske og finansielle system

I sin meddelelse "EU's økonomiske og finansielle system: fremme af åbenhed, styrke og modstandsdygtighed"²⁸ fra 2021 bemærker Kommissionen, at gennemførelsen af Unionens restriktive foranstaltninger ikke er så ensartet i EU, som den burde være. Dette skaber forvriddinger på det indre marked, da EU-virksomheder, herunder datterselskaber af udenlandske virksomheder i EU, kan omgå de restriktive foranstaltninger. Det skaber også usikkerhed blandt operatørerne. Inkonsekvent håndhævelse undergraver effektiviteten af Unionens restriktive foranstaltninger og EU's evne til at tale med én stemme. Blandt andre initiativer opfordres der i strategien til yderligere koordineringsarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne for at sikre, at de nationale sanktioner for overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning.

Instrumentet for teknisk støtte

²⁵ Artikel 9, stk. 1-3, i forordning (EU) nr. 269/2014 som ændret: "1. Bevidst og forsætlig deltagelse i aktiviteter, der har til formål eller følge at omgå de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 2, er forbudt. 2. Fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilag I, skal: a) inden den 1. september 2022 eller senest 6 uger fra datoen for opførelsen på listen i bilag I, alt efter hvad der er senest, indberette pengemidler eller økonomiske ressourcer under en medlemsstats jurisdiktion, som tilhører, ejes, besiddes eller kontrolleres af dem, til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor disse pengemidler eller økonomiske ressourcer befinder sig, og b) samarbejde med den kompetente myndighed om efterprøvning af sådanne oplysninger. 3. Manglende overholdelse af stk. 2 betragtes som deltagelse, jf. stk. 1, i aktiviteter, der har til formål eller følge at omgå de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 2."

²⁶ Idem.

²⁷ Artikel 8, stk. 1, i forordning (EU) nr. 269/2014 som ændret: "1. Uanset gældende regler vedrørende indberetning, fortrolighed og tavshedspligt, skal fysiske og juridiske personer, enheder og organer: a) øjeblikkeligt videregive oplysninger, der kan lette overholdelsen af denne forordning, herunder oplysninger om konti og beløb, som er indefrosset i medfør af artikel 2, eller oplysninger, der besiddes om pengemidler og økonomiske ressourcer på Unionens område, som tilhører, ejes, besiddes eller kontrolleres af fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilag I, og som ikke er blevet behandlet som indefrosset af de fysiske og juridiske personer, enheder og organer, der er forpligtet hertil, til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor de er bosat eller befinder sig, og direkte eller via medlemsstater fremsende oplysningerne til Kommissionen, og b) samarbejde med den kompetente myndighed om efterprøvning af sådanne oplysninger."

²⁸ COM(2021) 32 final af 19.1.2021

Endelig støtter Kommissionen inden for rammerne af instrumentet for teknisk støtte²⁹ medlemsstaterne i at yde kapacitetsopbygning og teknisk rådgivning om gennemførelsen af restriktive foranstaltninger.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

I henhold til artikel 83, stk. 1, i TEUF, kan Europa-Parlamentet og Rådet ved direktiv efter den almindelige lovgivningsprocedure fastsætte minimumsregler for, hvad der skal anses for strafbare handlinger, samt for straffene herfor på områder med kriminalitet af særlig grov karakter, der har en grænseoverskridende dimension som følge af overtrædelsernes karakter eller konsekvenser eller af et særligt behov for at bekæmpe dem på fælles grundlag.

Der er tale om følgende kriminalitetsområder: terrorisme, menneskehandel og seksuel udnyttelse af kvinder og børn, ulovlig narkotikahandel, ulovlig våbenhandel, hvidvask af penge, korrupcion, forfalskning af betalingsmidler, IT-kriminalitet samt organiseret kriminalitet. På baggrund af udviklingen i kriminaliteten kan Rådet vedtage en afgørelse om andre kriminalitetsområder, der opfylder de i nævnte stykke omhandlede kriterier. Rådet træffer i så fald afgørelse med enstemmighed efter Europa-Parlamentets godkendelse.

Efter vedtagelsen af Rådets afgørelse (EU) 2022/2332³⁰ omfatter de kriminalitetsområder, der er nævnt i artikel 83, stk. 1, i TEUF, nu også overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger. Dette har gjort det muligt for Kommissionen at fremsætte nærværende forslag til direktiv.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Formålet med dette direktiv er at sikre fælles definitioner af strafbare handlinger vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger og adgang til strafferetlige sanktioner for strafbare handlinger vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger, der er effektive, har en afskrækkende virkning og står i et rimeligt forhold til overtrædelsen. Som nærmere beskrevet i de følgende afsnit kan disse mål ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne. De kan i stedet bedre nås på EU-plan på grund af omfanget og virkningerne af den pågældende adfærd, som er af grænseoverskridende karakter og potentielt kan underminere opfyldelsen af EU's mål om at opretholde international fred og sikkerhed og værne om EU's fælles værdier. EU kan derfor vedtage de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU.

Overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger er et særlig alvorligt kriminalitetsområde, da det kan fastholde trusler mod den internationale fred og sikkerhed, underminere konsolideringen af og støtten til demokratiet, retsstaten og menneskerettighederne og medføre betydelig økonomisk, social, samfunds- og miljømæssig

²⁹ Commission Implementing Decision of 9.3.2022 on the financing of the Technical Support Instrument and adoption of the work programme for 2022 (C(2022) 1379 final of 9.3.2022) (foreligger ikke på dansk).

³⁰ Rådets afgørelse (EU) 2022/2332 af 28. november 2022 om identifikation af overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger som et kriminalitetsområde, der opfylder kriterierne i artikel 83, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (ST/10287/2022/REV/1) (EUT L 308 af 29.11.2022, s. 18).

skade. På trods af sådanne overtrædelser er enkeltpersoner og enheder, hvis aktiver er indefrosset, eller hvis aktiviteter er underlagt restriktioner, fortsat i stand til at få adgang til deres aktiver, hvilket modvirker formålet med de restriktive foranstaltninger. Ligeledes kan regimer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger, med penge fra udnyttelsen af varer og naturressourcer, der handles i strid med Unionens restriktive foranstaltninger, fortsat have adgang til midler (f.eks. til at købe våben), med hvilke de fastholder undertrykkende metoder og lader grove forbrydelser fortsætte. Overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger vedrørende handel kan desuden bidrage til ulovlig udnyttelse af naturressourcer inden for den jurisdiktion, som de restriktive foranstaltninger er rettet mod.

Derudover tyder det forhold, at medlemsstaterne har meget forskellige definitioner af og sanktioner for overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger i deres administrative og/eller strafferetlige lovgivning, på, at den samme overtrædelse kan straffes med forskellige sanktioner og på forskellige håndhævnelsesniveauer. Disse forskelle hindrer en konsekvent anvendelse af Unionens politik om restriktive foranstaltninger. De kan endda føre til forumshopping hos lovovertrædere og i sidste ende kvasistraffrihed, hvis lovovertræderne vælger at udføre deres aktiviteter i den eller de medlemsstater, der har de mildeste sanktioner eller er kendt for at være eftergivende over for overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger. Dette undergraver effektiviteten af de restriktive foranstaltninger og håndhævelsen af dem på EU-plan. En sådan situation risikerer at modvirke EU's mål om at opretholde international fred og sikkerhed og værne om EU's fælles værdier. Der er derfor et særligt behov for en fælles indsats på EU-plan for strafferetligt at imødegå overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger.

Ydermere har overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger en klar, og til tider endda iboende, grænseoverskridende dimension. Overtrædelserne begås normalt af fysiske personer og juridiske enheder, der opererer på globalt plan, men i nogle tilfælde forbyder Unionens restriktive foranstaltninger såsom restriktioner for banktjenesteydelser endda grænseoverskridende transaktioner. Derfor er overtrædelserne pr. definition en adfærd med en grænseoverskridende dimension, der kræver en fælles grænseoverskridende reaktion på EU-plan.

Endelig vil en harmonisering også øge den afskrækkende virkning af sanktionerne for overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger.

- **Proportionalitetsprincippet**

I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i TEU, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dets mål. Tilnærmelsen af definitionerne af strafbare handlinger og typer og niveauer af strafferetlige sanktioner er begrænset til, hvad der er nødvendigt for effektivt at imødegå overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger i medlemsstaterne. Der indføres kun foranstaltninger vedrørende brugen af efterforskningsredskaber og udveksling af oplysninger, i det omfang de er nødvendige for, at den foreslåede strafferetlige regelramme kan fungere effektivt.

- **Valg af retsakt**

I henhold til artikel 83, stk. 1, i TEUF, kan Europa-Parlamentet og Rådet ved direktiv efter den almindelige lovgivningsprocedure fastsætte minimumsregler for, hvad der skal anses for strafbare handlinger, samt for straffene herfor på områder med kriminalitet af særlig grov karakter, der har en grænseoverskridende dimension som følge af overtrædelsernes karakter eller konsekvenser eller af et særligt behov for at bekæmpe dem på fælles grundlag.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interesserede parter**

Der er blevet gennemført målrettede høringer med medlemsstaterne i Gruppen vedrørende Retligt Samarbejde i Straffesager (COPEN-Gruppen) (8. september 2022), Europol (5. september) og Eurojust (13. september). GD JUST har også afholdt indgående drøftelser med medlemmerne af ekspertgruppen om EU-politik på det strafferetlige område (16. september). Høringerne var baseret på et særligt spørgeskema fra Kommissionen med spørgsmål om lovovertrædelser, sanktioner, jurisdiktionsregler og bestemmelser om grænseoverskridende samarbejde, som vil indgå i det fremtidige direktiv.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Efter Ruslands militære aggression mod Ukraine oprettede Kommissionen "Freeze and Seize"-taskforcen i begyndelsen af marts 2022. Taskforcen skal sikre koordinering mellem medlemsstaterne i håndhævelsen af Unionens restriktive foranstaltninger over for russiske og belarusiske enkeltpersoner og virksomheder, der er opført på en liste, og undersøge samspillet mellem Unionens restriktive foranstaltninger og strafferetlige foranstaltninger. Disse drøftelser omfatter møder med de nationale kompetente myndigheder med henblik på gennemførelse af restriktive foranstaltninger, Europol, Eurojust og Folkedrabsnettet³¹, hvis sekretariat Eurojust er vært for.

En særlig undergruppe under "Freeze and Seize"-taskforcen har til opgave at styrke gennemførelsen af Unionens restriktive foranstaltninger. Den behandler navnlig spørgsmål fra de nationale myndigheder og undersøger mulighederne for proaktivt at udpege aktiver. Medlemsstaternes nationale kompetente myndigheder deltager i undergruppen. Under drøftelserne i undergruppen er det ved flere lejligheder blevet nævnt, at det er vanskeligt at drage enkeltpersoner og juridiske personer, der er involveret i overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger, til ansvar. Deltagerne i drøftelserne har også talt for en fælles strafferetlig tilgang til overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger.

Der redegøres specifikt for behovet for en sådan fælles tilgang i Folkedrabsnettets rapport fra december 2021³². I rapporten fremhæves behovet for at kriminalisere overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger, så enkeltpersoner og juridiske personer, der er ansvarlige for sådanne overtrædelser, reelt kan drages til ansvar³³. Det konkluderes endvidere, at retsforfølgelse af sanktionsovertrædelser kan udgøre et sikkerhedsnet for at undgå straffrihed, navnlig med hensyn til centrale internationale forbrydelser³⁴.

Drøftelserne i "Freeze and Seize"-taskforcen om udveksling af bedste praksis både med hensyn til efterforskning og konfiskation har desuden vist betydningen af en proaktiv tilgang og koordinering mellem de myndigheder, der har ansvar for at gennemføre Unionens restriktive foranstaltninger. Finansielle efterretningsenheder, retshåndhævende myndigheder og toldmyndigheder samt internationale partnere, civilsamfundet og undersøgende journalister

³¹ Eurojust, Folkedrabsnettet, se: <https://www.eurojust.europa.eu/judicial-cooperation/practitioner-networks/genocide-network?msclkid=de6a1668cf6011eca5681e93e0033be2>.

³² Folkedrabsnettet, *Expert Report on Prosecution of sanctions (restrictive measures) violations in national jurisdictions: a comparative analysis*, 2021.

³³ Idem, s. 4.

³⁴ Idem, s. 26.

bør samarbejde og udveksle oplysninger for at fremskaffe beviser, der kan sætte de retshåndhævende myndigheder i stand til at indlede en efterforskning.

Kommissionen hørte også ekspertgruppen EU-politik på det strafferetlige område³⁵ den 13. maj og den 16. september 2022. Gruppen var overordnet set positivt stemt over for idéen om at harmonisere definitioner og sanktioner på EU-plan og gav specifik input vedrørende lovovertrædelser, sanktioner, jurisdiktionsregler og grænseoverskridende samarbejde.

- **Konsekvensanalyse**

Dette forslag til direktiv har til formål at tilnærme definitionen af strafbare handlinger og sanktioner på området overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger. Det følger vedtagelsen af Rådets afgørelse (EU) 2022/2332 om identifikation af overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger som et kriminalitetsområde, der opfylder de specifikke kriterier i artikel 83, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde³⁶.

Europa-Kommissionens forslag til Rådets afgørelse, der blev forelagt den 25. maj³⁷, blev ledsaget af meddelelsen "På vej mod et direktiv om strafferetlige sanktioner for overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger"³⁸. I lyset af det presserende behov for at drage enkeltpersoner og juridiske personer, der er involveret i overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger, til ansvar, skitserer bilaget til denne meddelelse allerede de vigtigste elementer, som et kommende direktiv om strafferetlige sanktioner for overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger kan omfatte.

I Rådets afgørelse (EU) 2022/2332 om identifikation af overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger som et kriminalitetsområde, der opfylder de specifikke kriterier i artikel 83, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, understreges også behovet for hurtigst muligt at vedtage afledt ret³⁹.

På grund af disse forhold er der ikke foretaget en konsekvensanalyse.

- **Grundlæggende rettigheder**

Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og principperne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("charteret")⁴⁰. Direktivet sikrer navnlig, at følgende bestemmelser i chartret overholdes: retten til frihed og sikkerhed (artikel 6), retten til beskyttelse af personoplysninger (artikel 8), friheden til at oprette og drive egen virksomhed

³⁵ Europa-Kommissionen, ekspertgruppen om EU-politik på det strafferetlige område, <https://ec.europa.eu/transparency/expert-groups-register/screen/expert-groups/consult?do=groupDetail.groupDetail&groupID=2760&msclid=56005123cfaf11ec8de3edb643537b59>.

³⁶ Se fodnote 30.

³⁷ Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om at tilføje overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger til de kriminalitetsområder, der er fastsat i artikel 83, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (COM(2022) 247 af 25.5.2022).

³⁸ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet — På vej mod et direktiv om strafferetlige sanktioner for overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger (COM(2022) 249 af 25.5.2022).

³⁹ Se fodnote 30, betragtning 24: "Med henblik på hurtigst muligt at få vedtaget afledt ret, der fastsætter minimumsregler for definitionen af og sanktionerne for overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger, bør denne afgørelse på grund af sagens hastende karakter træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*."

⁴⁰ Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT C 326 af 26.10.2012, s. 391).

(artikel 16), ejendomsretten (artikel 17), adgangen til effektive retsmidler og til en upartisk domstol (artikel 47), uskyldsformodning og retten til et forsvar (artikel 48), legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf (artikel 49) og retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse (artikel 50).

Dette direktiv skal gennemføres i national ret under overholdelse af de grundlæggende rettigheder. Medlemsstaterne bør navnlig sikre, at pålæggelsen af strafferetlige og administrative sanktioner overholder principperne i chartret, herunder retten til ikke at inkriminere sig selv, retten til ikke at udtale sig og forbuddet mod at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse. Medlemsstaterne bør også sikre, at mistænkte eller tiltalte proceduremæssige rettigheder i straffesager overholdes. I denne henseende berører forpligtelserne i dette direktiv ikke medlemsstaternes forpligtelser i henhold til EU-retten om proceduremæssige rettigheder i straffesager. Sluttelig skal dette direktiv gennemføres, uden at dette berører de gældende regler om indberetning, fortrolighed og tavshedspligt.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Nærværende forslag har ubetydelige budgetmæssige virkninger for medlemsstaterne og for Kommissionen. Specifikke oplysninger om de finansielle virkninger for Kommissionen findes i den finansieringsoversigt, der er vedlagt denne lovgivningspakke.

Kommissionen påtager sig en række rapporteringsforpligtelser, jf. forslagets artikel 19, stk. 1 og 4. To år efter udløbet af gennemførelsesperioden skal Kommissionen udarbejde en rapport om, hvordan medlemsstaterne har gennemført direktivet. Fem år efter udløbet af gennemførelsesperioden skal Kommissionen foretage en undersøgelse af direktivets effektivitet for at vurdere dets merværdi. Sidstnævnte vil først ske efter udgangen af den indeværende flerårige finansielle ramme.

Den første rapport vedrører medlemsstaternes gennemførelse af direktivet. Den anden rapport, som Kommissionen skal udarbejde, er en undersøgelse, der skal vurdere direktivets effektivitet ud fra en række specifikke indikatorer.

Derudover indeholder finansieringsoversigten nærmere oplysninger om omkostningerne ved indsamling og analyse af statistikker over de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede strafbare handlinger. Medlemsstaterne skal hvert år indsende disse statistikker til Kommissionen, jf. forslagets artikel 19, stk. 2 og 3.

Ud over omkostningerne for Kommissionen vil forslaget også have begrænsede finansielle virkninger for medlemsstaterne. Disse finansielle virkninger kan opdeles i tre.

- (1) Medlemsstaterne skal sikre, at der er effektive efterforskningsredskaber til rådighed til efterforskning af strafbare handlinger vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger, jf. forslagets artikel 15.
- (2) Medlemsstaterne skal sikre koordinering og samarbejde på strategisk og operationelt plan mellem alle deres kompetente myndigheder, der er involveret i forebyggelse, efterforskning og retsforfølgning af strafbare handlinger vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger, jf. forslagets artikel 13.
- (3) Medlemsstaterne vil skulle afholde visse omkostninger i forbindelse med ovennævnte forpligtelse til årligt at indsende statistikker over de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede strafbare handlinger. Der foreligger imidlertid ikke

tilstrækkelige data til, at der kan foretages et nøjagtigt skøn over disse omkostninger.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Medlemsstaterne vil efter direktivets ikrafttræden have seks måneder til at gennemføre det i national ret. To år efter udløbet af denne gennemførelsesperiode skal Kommissionen udarbejde en rapport om, hvordan medlemsstaterne har gennemført direktivet. Fem år efter udløbet af gennemførelsesperioden skal Kommissionen foretage en undersøgelse af direktivets effektivitet for at vurdere dets merværdi.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Artikel 1: Genstand

I denne bestemmelse fastsættes formålet med direktivet, navnlig målet om at sikre en effektiv anvendelse af Unionens restriktive foranstaltninger.

Artikel 2: Anvendelsesområde og definitioner

I denne bestemmelse fastsættes direktivets anvendelsesområde. Direktivet finder anvendelse på overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger, der er vedtaget af EU på grundlag af artikel 29 i TEU eller artikel 215 i TEUF. Sådanne foranstaltninger omfatter indefrysning af pengemidler og økonomiske ressourcer, forbud mod at stille pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed og forbud mod indrejse i eller transit gennem en EU-medlemsstats område samt sektorspecifikke økonomiske foranstaltninger og våbenembargoer. Desuden indeholder bestemmelsen definitioner af udtryk, der anvendes i direktivet, bl.a. "udpegede personer, enheder eller organer", "pengemidler" og "økonomiske ressourcer".

Artikel 3: Overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger

I denne bestemmelse beskrives de strafbare handlinger, der er omfattet af dette direktiv. De strafbare handlinger omfatter overtrædelser af de forbud og restriktioner, der er indeholdt i Unionens restriktive foranstaltninger, adfærd, der har til formål at omgå Unionens restriktive foranstaltninger⁴¹, og overtrædelser af vilkår i tilladelser udstedt af kompetente myndigheder til at udføre visse aktiviteter, der ellers er forbudt i henhold til de restriktive foranstaltninger. De strafbare handlinger skal ikke forstås således, at de pålægger fysiske personer forpligtelser, der er i strid med retten til ikke at inkriminere sig selv og retten til ikke at udtale sig, jf. chartret og direktiv (EU) 2016/343⁴². Desuden berører de ikke de gældende regler om indberetning, fortrolighed og tavshedspligt.

Aktiviteter vedrørende levering af varer eller tjenesteydelser til daglig brug til udpegede fysiske personers personlige brug, f.eks. fødevarer og sundhedsprodukter og -tjenester, eller mindre kontante beløb, hvis disse klart er begrænset til at skulle imødekomme grundlæggende menneskelige behov hos disse personer og af dem afhængige familiemedlemmer, kriminaliseres imidlertid ikke. Manglende indberetning af sådanne aktiviteter kriminaliseres

⁴¹ Se artikel 8 og 9 i forordning (EU) nr. 269/2014, som ændret.

⁴² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager (EUT L 65 af 11.3.2016, s. 1).

heller ikke. Derudover kriminaliseres levering af humanitær bistand til personer i nød ikke. En sådan humanitær bistand skal ydes i nøje overensstemmelse med international humanitær ret og kan navnlig bestå af fødevarer og ernæring, husly, sundhedspleje, vand og sanitet. Endvidere bør medlemsstaterne i gennemførelsen af dette direktiv tage hensyn til, at den internationale humanitære ret, loven om væbnet konflikt, kræver, at restriktive foranstaltninger ikke forhindrer levering af humanitær bistand i overensstemmelse med principperne om upartiskhed, medmenneskelighed, neutralitet og uafhængighed⁴³.

Visse overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger udgør også en strafbar handling, hvis de begås ved grov uagtsomhed. Navnlig bør fagfolk, f.eks. inden for retlige, finansielle og handelsmæssige tjenester, udvise rettidig omhu for at forhindre enhver overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger.

Artikel 4: Anstiftelse, medvirken og tilskyndelse samt forsøg

Ved artikel 4 kriminaliseres anstiftelse af og medvirken til at begå strafbare handlinger som omhandlet i artikel 3. Ligeledes kriminaliseres forsøg på at begå de i artikel 3 anførte strafbare handlinger.

Artikel 5: Strafferetlige sanktioner over for fysiske personer

I artikel 5 fastsættes minimumstandarder med henblik på at sikre, at de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning. Med forslaget kræves det, at medlemsstaterne fastsætter specifikke sanktionsniveauer og -typer for strafbare handlinger vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger. Den foreslåede kategorisering afspejler overtrædelsernes grovhed. Der fastsættes en beløbsgrænse på 100 000 EUR for at udskille mere alvorlige overtrædelser, som bør kunne straffes med en maksimumstraf på mindst fem års fængsel. Som nævnt er den maksimale fængselsstraf i 14 medlemsstater i øjeblikket mellem to til fem år. I otte medlemsstater kan der straffes med op til mellem otte og tolv år⁴⁴. Der bør i straffesager også være mulighed for yderligere sanktioner eller foranstaltninger over for fysiske personer. Disse bør omfatte bøder.

Artikel 6: Juridiske personers ansvar

Artikel 6 indeholder forpligtelser til at sikre juridiske personers ansvar for så vidt angår strafbare handlinger som omhandlet i artikel 3 og 4, når disse strafbare handlinger begås til deres fordel. I denne artikel fastsættes det også, at medlemsstaterne skal sikre, at juridiske personer kan drages til ansvar for manglende tilsyn og kontrol, som har gjort det muligt at begå en af de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger til fordel for den juridiske person. Endvidere bør den juridiske persons ansvar ikke udelukke strafferetlig forfølgning af fysiske personer.

Artikel 7: Sanktioner over for juridiske personer

I artikel 7 fastsættes de sanktioner, der finder anvendelse på juridiske personer, som er involveret i de strafbare handlinger, der er omfattet af dette forslag. Medlemsstaterne skal navnlig træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en juridisk person, der drages til ansvar efter artikel 6, er genstand for sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til

⁴³ Meddelelse fra Kommissionen — Kommissionens vejledning om ydelse af humanitær bistand i overensstemmelse med EU's restriktive foranstaltninger (sanktioner) (C(2022) 4486 af 30.6.2022).

⁴⁴ Folkedrabsnettet, afsnit 5.2, s. 23.

overtrædelsen og har en afskrækkende virkning, herunder: strafferetlige og administrativt pålagte bøder; udelukkelse fra adgang til offentlig finansiering, herunder udbudsprocedurer, tilskud og koncessioner; udelukkelse fra udøvelse af forretningsaktiviteter; inddragelse af tilladelser og beføjelser til at udøve aktiviteter, der har ført til den strafbare handling; anbringelse under retsligt tilsyn; tvangsopløsning efter retskendelse; og lukning af forretningssteder, der er blevet brugt til at begå den strafbare handling.

Desuden fastsættes det i denne artikel, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at juridiske personer, der drager fordel af andres lovovertrædelser i strid med Unionens restriktive foranstaltninger, kan straffes med bøder, hvis maksimumsgrænse ikke bør være mindre end 5 % af den juridiske persons samlede globale omsætning i det regnskabsår, der går forud for bødefastsættelsen. Juridiske persons ansvar udelukker ikke muligheden for strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der begår strafbare handlinger som omhandlet i artikel 3 og 4.

Artikel 8: Skærpende omstændigheder

I artikel 8 fastsættes de skærpende omstændigheder, der skal tages i betragtning, når der pålægges sanktioner for en strafbar handling som omhandlet i artikel 3 og 4. Følgende omstændigheder bør betragtes som en skærpende omstændighed: den strafbare handling blev begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA⁴⁵, den strafbare handling blev begået af en professionel tjenesteyder i strid med dennes erhvervsmæssige forpligtelser, den strafbare handling blev begået af en embedsmand under udførelsen af dennes hverv, eller den strafbare handling blev begået af en anden person under udøvelse af en offentlig funktion.

Artikel 9: Formildende omstændigheder

I artikel 9 fastsættes en formildende omstændighed, der skal tages i betragtning, når der pålægges sanktioner for en strafbar handling som omhandlet i artikel 3 og 4. Dette vil være tilfældet, hvis gerningsmanden giver de administrative eller retslige myndigheder oplysninger, som de ellers ikke ville have været i stand til at opnå, og som hjælper dem med at: i) identificere eller retsforfølge andre lovovertrædere og/eller ii) fremskaffe bevismateriale.

Artikel 10: Indefrysning og konfiskation

I artikel 10 præciseres begrebet "udbytte"⁴⁶ specifikt for tilfælde, hvor den udpegede person eller enhed eller det udpegede organ begår eller deltager i den specifikke strafbare handling at omgå restriktive foranstaltninger, jf. artikel 3, stk. 2, litra h), nr. i) og ii). Konfiskationer skal i hvert enkelt tilfælde stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen.

Artikel 11: Regler vedrørende jurisdiktion

Artikel 11 indeholder bestemmelser om jurisdiktion med henblik på at sikre, at medlemsstaterne fastlægger jurisdiktion for de strafbare handlinger, der er omfattet af forslaget. Medlemsstaterne bør udøve jurisdiktion over strafbare handlinger begået af

⁴⁵ Rådets rammeafgørelse 2008/841/JHA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet (EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42).

⁴⁶ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om inddrivelse og konfiskation af aktiver (COM(2022) 245 af 25.5.2022), artikel 3, stk. 1: "udbytte": enhver økonomisk fordel, der direkte eller indirekte stammer fra en strafbar handling, og som kan have karakter af alle former for formuegoder og omfatter efterfølgende geninvestering eller omdannelse af direkte udbytte og eventuelle fordele af økonomisk værdi.

juridiske personer, der er etableret på deres område, og strafbare handlinger begået til fordel for en juridisk person, for så vidt angår enhver virksomhed, der helt eller delvis udøves i EU. I Folkedrabsnettets rapport fra 2021 nævnes flere relevante tilfælde⁴⁷, hvor virksomheder, der er etableret i en medlemsstat, overtræder restriktive foranstaltninger i lande uden for EU. Det er desuden af særlig betydning for bekæmpelsen af overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger, at der fastlægges jurisdiktion over juridiske personer med hensyn til enhver virksomhed, der helt eller delvis udøves i EU. Dette vil gøre det muligt for medlemsstaterne at retsforfølge overtrædelser med forbindelse til EU, der begås via lande uden for EU og/eller af personer uden for EU, f.eks. eksport fra EU til en bestemt destination eller slutbruger eller overførsler af aktiver fra EU til en person, der er opført på sanktionslisten.

Artikel 12: Forældelsesfrister

I artikel 12 fastsættes bestemmelser om forældelsesfrister med henblik på at gøre det muligt for de kompetente myndigheder at efterforske, retsforfølge og pådømme de strafbare handlinger, der er omfattet af dette forslag, inden for en vis periode.

Artikel 13: Koordinering og samarbejde mellem kompetente myndigheder i en medlemsstat

Denne bestemmelse pålægger medlemsstaterne at sikre koordinering og samarbejde på strategisk og operationelt plan mellem alle deres kompetente myndigheder, der er involveret i forebyggelse, efterforskning og retsforfølgning af strafbare handlinger vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger.

Artikel 14: Indberetning af strafbare handlinger og beskyttelse af personer, der indberetter strafbare handlinger vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger eller bistår i efterforskningen heraf

Denne bestemmelse vedrører beskyttelse af whistleblowere, der giver oplysninger eller bevismateriale til en strafferetlig efterforskning vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger.

Artikel 15: Efterforskningsredskaber

I denne bestemmelse fastsættes det, at der til efterforskning og retsforfølgning af strafbare handlinger som omhandlet i artikel 3 og 4 også skal være adgang til effektive efterforskningsredskaber, som f.eks. de redskaber, der anvendes i efterforskning af organiseret og anden alvorlig kriminalitet.

Artikel 16: Samarbejde mellem medlemsstaterne, Kommissionen, Europol, Eurojust og Den Europæiske Anklagemyndighed

Med denne bestemmelse kræves det, at medlemsstaternes myndigheder, Europol, Eurojust, Den Europæiske Anklagemyndighed og Kommissionen inden for rammerne af deres respektive beføjelser samarbejder om at bekæmpe strafbare handlinger som omhandlet i artikel 3 og 4. Medlemsstaternes kompetente myndigheder skal også udveksle oplysninger om praktiske spørgsmål.

⁴⁷ Folkedrabsnettets, *Expert Report on Prosecution of sanctions (restrictive measures) violations in national jurisdictions: a comparative analysis*, 2021, s. 14-20.

Artikel 17: Ændring af direktiv (EU) 2018/1673

Ved denne bestemmelse ændres artikel 2 i direktiv (EU) 2018/1673 om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge⁴⁸, idet overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger defineres som en "kriminal handling". Som følge heraf udgør hvidvask af penge som beskrevet i artikel 3 i direktiv (EU) 2018/1673, der involverer formuegoder hidrørende fra en kriminel handling, der er omfattet af dette direktiv, en strafbar handling.

Artikel 18-21

Disse artikler indeholder yderligere bestemmelser om medlemsstaternes gennemførelse, medlemsstaternes rapportering, Kommissionens evaluering og rapportering og dette direktivs ikrafttræden og adressater. I betragtning af det presserende behov for at drage enkeltpersoner og juridiske personer, der er involveret i overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger, til ansvar, bør medlemsstaterne sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest seks måneder efter dets ikrafttræden.

⁴⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673 af 23. oktober 2018 om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge (PE/30/2018/REV/1) (EUT L 284 af 12.11.2018, s. 22).

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV**om definitionen af strafbare handlinger og sanktioner for så vidt angår overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 83, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at sikre en effektiv anvendelse af Unionens restriktive foranstaltninger og det indre markedes integritet i Unionen og for at opnå et højt sikkerhedsniveau inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed er det nødvendigt at fastsætte minimumsregler vedrørende definitionen af strafbare handlinger og sanktioner for så vidt angår overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger.
- (2) Unionens restriktive foranstaltninger, f.eks. foranstaltninger vedrørende indefrysning af pengemidler og økonomiske ressourcer, forbud mod at stille pengemidler og økonomiske ressourcer til rådighed og forbud mod indrejse i eller transit gennem en medlemsstats område, og sektorspecifikke økonomiske foranstaltninger og våbenembargoer er et vigtigt redskab til at fremme målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, jf. artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union ("TEU"). Disse mål omfatter at værne om EU's værdier, sikkerhed, uafhængighed og integritet, at konsolidere og styrke demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettigheder og folkerettens principper og bevare den internationale fred samt at forebygge konflikter og styrke den internationale sikkerhed i overensstemmelse med målene og grundsætningerne i De Forenede Nationers pagt.
- (3) For at sikre en effektiv anvendelse af Unionens restriktive foranstaltninger er det nødvendigt, at medlemsstaterne indfører sanktioner for overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger, inklusive deri fastsatte forpligtelser, f.eks. vedrørende indberetning, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning. Det er også nødvendigt, at disse sanktioner omfatter omgåelse af Unionens restriktive foranstaltninger.
- (4) En effektiv anvendelse af Unionens restriktive foranstaltninger kræver fælles strafferetlige definitioner af adfærd, hvorved Unionens restriktive foranstaltninger overtrædes. Medlemsstaterne bør sikre, at en sådan adfærd udgør en strafbar handling, når overtrædelsen begås forsætligt eller ved grov uagtsomhed, hvis den fysiske eller juridiske person vidste eller burde have vidst, at adfærden ville være i strid med Unionens restriktive foranstaltninger.

- (5) En effektiv anvendelse af Unionens restriktive foranstaltninger kræver også fælles strafferetlige definitioner af adfærd, hvorved Unionens restriktive foranstaltninger omgås.
- (6) Personer, enheder og organer, der er udpeget individuelt i Unionens restriktive foranstaltninger, og som er omfattet af Unionens restriktive foranstaltninger, kan ofte være involveret som anstiftere eller medvirkende. For eksempel bliver udpegede personers og enheders praksis med at overføre pengemidler, formuegoder eller økonomiske ressourcer til tredjepart med henblik på at omgå Unionens restriktive foranstaltninger stadig mere udbredt. Denne adfærd er derfor omfattet af den strafbare handling at omgå restriktive foranstaltninger, der tilnærmes med dette direktiv.
- (7) Retlige aktører som defineret af medlemsstaterne bør være omfattet af dette direktiv, herunder forpligtelsen til at indberette overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger, når de leverer tjenesteydelser i forbindelse med erhvervsmæssige aktiviteter, f.eks. juridiske, finansielle eller handelsmæssige tjenesteydelser. Erfaringerne viser en klar risiko for, at de retlige aktørers tjenester misbruges til at overtræde Unionens restriktive foranstaltninger. Der bør imidlertid være undtagelser fra enhver forpligtelse til at indberette oplysninger, der er opnået i streng forbindelse med retslige, administrative eller voldgiftsmæssige procedurer, hvad enten der er tale om før, under eller efter en retssag eller i forbindelse med vurderingen af en klients retsstilling. Juridisk rådgivning bør i disse tilfælde derfor fortsat være omfattet af tavshedspligt, medmindre den retlige aktør deltager i overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger, den juridiske rådgivning ydes med henblik på at overtræde Unionens restriktive foranstaltninger, eller den retlige aktør ved, at klienten søger juridisk rådgivning med henblik på at overtræde Unionens restriktive foranstaltninger. Der kan udledes viden af objektive, faktiske omstændigheder.
- (8) En effektiv anvendelse af Unionens restriktive foranstaltninger kræver endvidere en fælles strafferetlig definition af adfærd, hvorved der overtrædes vilkår i tilladelser udstedt af kompetente myndigheder til at udføre visse aktiviteter, som i mangel af en sådan tilladelse er forbudt eller begrænset i henhold til Unionens restriktive foranstaltninger.
- (9) Aktiviteter vedrørende levering af varer eller tjenesteydelser til daglig brug til udpegede fysiske personers personlige brug, f.eks. fødevarer og sundhedsprodukter og -tjenester, eller mindre kontante beløb, hvis disse klart er begrænset til at skulle imødekomme grundlæggende menneskelige behov hos disse personer og af dem afhængige familiemedlemmer, bør ikke kriminaliseres. Manglende indberetning af sådanne aktiviteter bør heller ikke kriminaliseres. Derudover bør levering af humanitær bistand til personer i nød ikke kriminaliseres. En sådan humanitær bistand skal ydes i nøje overensstemmelse med international humanitær ret og kan navnlig bestå af fødevarer og ernæring, husly, sundhedspleje, vand og sanitet. Endvidere bør medlemsstaterne i gennemførelsen af dette direktiv tage hensyn til, at den internationale humanitære ret, loven om væbnet konflikt, kræver, at restriktive foranstaltninger ikke forhindrer levering af humanitær bistand i overensstemmelse med principperne om upartiskhed, medmenneskelighed, neutralitet og uafhængighed.
- (10) Sanktionerne for de strafbare handlinger bør være effektive, have en afskrækkende virkning og stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne. Med henblik herpå bør der fastsættes minimumsniveauer for den maksimale fængselsstraf for fysiske personer. Der bør i straffesager også være mulighed for yderligere sanktioner eller

foranstaltninger. Disse bør omfatte bøder, idet overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger hovedsagelig grunder i økonomiske overvejelser.

- (11) Eftersom juridiske personer også er omfattet af Unionens restriktive foranstaltninger, bør juridiske personer også drages strafferetligt til ansvar for strafbare handlinger vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger i henhold til dette direktiv. De medlemsstater, hvis nationale lovgivning ikke indeholder bestemmelser om juridiske personers strafansvar, bør sikre, at deres administrative sanktionssystemer indeholder sanktionstyper og -niveauer, der er effektive, har en afskrækkende virkning og står i et rimeligt forhold til overtrædelsen.
- (12) Yderligere tilnærmelse og effektivisering af de sanktionsniveauer, der pålægges i praksis, bør fremmes ved hjælp af fælles skærpende omstændigheder, der afspejler alvoren af den begåede forbrydelse. Begrebet skærpende omstændigheder bør forstås som enten faktiske forhold, der gør det muligt for en national dommer eller domstol at pålægge en højere straf for den strafbare handling, end hvis den ikke blev begået under disse forhold, eller som muligheden for at betragte flere strafbare handlinger kumulativt for at øge sanktionsniveauet. Medlemsstaterne bør give mulighed for mindst én af disse skærpende omstændigheder i overensstemmelse med de gældende regler om skærpende omstændigheder i deres retssystem. I alle tilfælde bør det ligge inden for dommerens eller domstolens skøn at afgøre, hvorvidt straffen skal skærpes under hensyntagen til omstændighederne i den konkrete sag.
- (13) Medlemsstaterne bør også sikre, at det kan betragtes som en formildende omstændighed, at gerningsmanden giver de kompetente myndigheder oplysninger, som de ellers ikke ville have været i stand til at opnå, og som hjælper dem med at identificere eller retsforfølge andre lovovertrædere eller fremskaffe bevismateriale.
- (14) Indefrysning af pengemidler eller økonomiske ressourcer, der er indført ved Unionens restriktive foranstaltninger, er af administrativ karakter. En sådan indefrysning bør derfor skelnes fra beslaglæggelsesforanstaltninger af strafferetlig karakter som omhandlet i direktiv (EU) [.../...] [direktivet om inddrivelse og konfiskation af aktiver].
- (15) Der er specifikt behov for at præcisere begrebet udbytte for tilfælde, hvor den udpegede person eller enhed eller det udpegede organ udfører eller deltager i:
i) skjulning af pengemidler eller økonomiske ressourcer, der ejes, besiddes eller kontrolleres af en udpeget person eller enhed eller et udpeget organ, og som bør indefryses i overensstemmelse med Unionens restriktive foranstaltninger, ved at overføre disse pengemidler eller økonomiske ressourcer til tredjepart eller
ii) hemmeligholdelse af det forhold, at en person, en enhed eller et organ, der er omfattet af restriktive foranstaltninger, er den endelige ejer eller begunstigede af pengemidler eller økonomiske ressourcer, ved at afgive urigtige eller ufuldstændige oplysninger. I disse tilfælde kan den udpegede person eller enhed eller det udpegede organ som følge af skjulningen eller hemmeligholdelsen fortsat have adgang til og gøre fuld brug af eller afhænde de pengemidler eller økonomiske ressourcer, der er omfattet af Unionens restriktive foranstaltninger, og som er blevet skjult. Disse pengemidler eller økonomiske ressourcer bør derfor betragtes som udbytte fra strafbart forhold med henblik på direktiv (EU) [.../...] [direktivet om inddrivelse og konfiskation af aktiver], idet konfiskationer af et sådant udbytte i hvert enkelt tilfælde skal stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen.
- (16) I betragtning af navnlig de globale aktiviteter hos gerningsmændene til ulovlig adfærd som omfattet af dette direktiv samt de strafbare handlingers grænseoverskridende

karakter og muligheden for grænseoverskridende efterforskning bør medlemsstaterne fastlægge jurisdiktion med henblik på effektivt at bekæmpe en sådan adfærd.

- (17) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om forældelsesfrister, der er nødvendige for at sætte dem i stand til effektivt at bekæmpe strafbare handlinger vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger, uden at dette berører nationale regler, der ikke fastsætter forældelsesfrister for efterforskning, retsforfølgning og håndhævelse.
- (18) For at sikre et effektivt, integreret og sammenhængende håndhævelsessystem bør medlemsstaterne tilrettelægge internt samarbejde og intern kommunikation mellem alle aktører i de administrative og strafferetlige håndhævelseskæder.
- (19) For at sikre en effektiv efterforskning og retsforfølgning af overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger bør medlemsstaternes kompetente myndigheder samarbejde gennem og med Europol, Eurojust og Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO). Disse kompetente myndigheder bør også udveksle oplysninger om praktiske spørgsmål indbyrdes og med Kommissionen.
- (20) Whistleblowere kan give de kompetente myndigheder værdifulde oplysninger om tidligere, igangværende eller planlagte overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger, herunder forsøg på at omgå dem. Disse oplysninger kan f.eks. omhandle forhold vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger, omstændigheder omkring sådanne overtrædelser og involverede personer, virksomheder og tredjelande. Det bør derfor sikres, at der er truffet passende foranstaltninger til, at whistleblowere kan advare de kompetente myndigheder, og til at beskytte dem mod repressalier. Med henblik herpå bør det fastsættes, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937⁴⁹ finder anvendelse på indberetning af overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger og på beskyttelse af personer, der indberetter sådanne overtrædelser.
- (21) For at sikre en effektiv efterforskning og retsforfølgning af overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger bør de ansvarlige for efterforskning og retsforfølgning af sådanne overtrædelser kunne benytte effektive efterforskningsredskaber, som f.eks. de redskaber, der anvendes i bekæmpelsen af organiseret og anden alvorlig kriminalitet. Brugen af sådanne redskaber i overensstemmelse med national ret bør være målrettet, ske under hensyntagen til proportionalitetsprincippet og karakteren og alvoren af de efterforskede strafbare handlinger og overholde retten til beskyttelse af personoplysninger.
- (22) En ændring af direktiv (EU) 2018/1673 om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge⁵⁰ bør sikre, at overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger vil blive betragtet som en underliggende forbrydelse for hvidvask af penge, jf. nævnte direktiv.
- (23) Målene for dette direktiv, nemlig at sikre fælles definitioner af strafbare handlinger vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger og adgang til strafferetlige sanktioner for alvorlige strafbare handlinger vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning, kan ikke i tilstrækkelig grad opnås af

⁴⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17).

⁵⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673 af 23. oktober 2018 om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge (PE/30/2018/REV/1) (EUT L 284 af 12.11.2018, s. 22).

medlemsstaterne, men kan på grund af dette direktivs omfang og virkning bedre nås på EU-plan, idet der tages hensyn til den iboende grænseoverskridende karakter af overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger og risikoen for, at de kan underminere opfyldelsen af EU's mål om at opretholde international fred og sikkerhed og værne om EU's fælles værdier. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

- (24) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder retten til frihed og sikkerhed, beskyttelse af personoplysninger, friheden til at oprette og drive egen virksomhed, ejendomsretten, adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, uskyldsformodning og retten til et forsvar, herunder retten til ikke at inkriminere sig selv og til ikke at udtale sig, legalitetsprincippet, herunder princippet om, at strafferetlige sanktioner ikke må have tilbagevirkende kraft, og proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf samt *ne bis in idem*-princippet. Dette direktiv søger at sikre fuld overholdelse af disse rettigheder og principper og bør gennemføres i overensstemmelse hermed.
- (25) Ved gennemførelsen af dette direktiv bør medlemsstaterne sikre, at mistænkte og tiltalte proceduremæssige rettigheder i straffesager overholdes. I den forbindelse bør forpligtelser i henhold til dette direktiv ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser i henhold til EU-retten om proceduremæssige rettigheder i straffesager, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU⁵¹, 2012/13/EU⁵², 2013/48/EU⁵³, (EU) 2016/343⁵⁴, (EU) 2016/800⁵⁵ og (EU) 2016/1919⁵⁶.
- (26) I betragtning af det presserende behov for at drage enkeltpersoner og juridiske personer, der er involveret i overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger, til ansvar, bør medlemsstaterne sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest seks måneder efter dets ikrafttræden.
- (27) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (28) [ikke-deltagelse:] I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og

⁵¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager (EUT L 280 af 26.10.2010, s. 1).

⁵² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager (EUT L 142 af 1.6.2012, s. 1).

⁵³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordre og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen (EUT L 294 af 6.11.2013, s. 1).

⁵⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager (EUT L 65 af 11.3.2016, s. 1).

⁵⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 1).

⁵⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1919 af 26. oktober 2016 om retshjælp til mistænkte og tiltalte i straffesager og til eftersøgte i sager angående europæiske arrestordre (EUT L 297 af 4.11.2016, s. 1).

retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland —

ELLER [deltagelse:] I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, har Irland [ved skrivelse af ...] meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand

I dette direktiv fastsættes minimumsregler for definitionen af strafbare handlinger og sanktioner for så vidt angår overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger.

Artikel 2

Anvendelsesområde og definitioner

- (1) Dette direktiv finder anvendelse på overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger. Unionens restriktive foranstaltninger omfatter:
 - (a) foranstaltninger vedrørende indefrysning af pengemidler og økonomiske ressourcer
 - (b) forbud mod at stille pengemidler og økonomiske ressourcer til rådighed
 - (c) forbud mod indrejse i eller transit gennem en medlemsstats område
 - (d) økonomiske og finansielle sektorspecifikke foranstaltninger
 - (e) våbenembargoer.
- (2) I dette direktiv forstås ved:
 - (a) "Unionens restriktive foranstaltninger": restriktive foranstaltninger vedtaget af Unionen på grundlag af artikel 29 i TEU og artikel 215 i TEUF
 - (b) "udpeget person, enhed eller organ": fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er omfattet af Unionens restriktive foranstaltninger, dvs. indefrysning af pengemidler og økonomiske ressourcer og forbud mod at stille pengemidler og økonomiske ressourcer til rådighed
 - (c) "pengemidler":
 - i) kontante pengebeløb, checks, pengefordringer, veksler, betalingsordrer og andre betalingsinstrumenter
 - ii) indeståender i finansielle institutioner eller andre enheder, saldi på konti, tilgodehavender og tilgodehavendebeviser
 - iii) børsnoterede og unoterede værdipapirer og gældsinstrumenter, herunder aktier og andre ejerandele, værdipapircertifikater, obligationer, gældsbeviser, warrants, usikrede værdipapirer og derivatkontrakter

- iv) rente, udbytte eller anden form for indtægt fra aktiver eller værditilvækst hidrørende fra aktiver
 - v) kreditter, modregningsrettigheder, garantier, opfyldelsesgarantier eller andre finansielle forpligtelser
 - vi) rembursere, konnossementer, løssøre pantebreve
 - vii) dokumenter, der godtgør en rettighed til pengemidler eller økonomiske ressourcer
 - viii) kryptoaktiver
- (d) "økonomiske ressourcer": aktiver af enhver art, både materielle og immaterielle, såvel løssøre som fast ejendom, som ikke er pengemidler, men som kan bruges til at erhverve pengemidler, varer eller tjenesteydelser
- (e) "indefrysning af pengemidler": hindring af enhver form for flytning, overførsel, ændring, brug af, adgang til eller håndtering af pengemidler, der ville resultere i en hvilken som helst form for ændring med hensyn til omfang, beløb, anbringelsessted, ejerforhold, besiddelse, art eller formål eller andre ændringer, som ville gøre det muligt at bruge de pågældende pengemidler, herunder porteføljeforvaltning
- (f) "indefrysning af økonomiske ressourcer": hindring af, at økonomiske ressourcer på nogen måde kan anvendes til at opnå pengemidler, varer eller tjenesteydelser, herunder, men ikke kun, ved salg, leje eller pantsætning.

Artikel 3

Overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger

- (1) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger udgør en strafbar handling, når den begås forsætligt, og forudsat at den falder ind under en af de i stk. 2 fastsatte kategorier.
- (2) Med henblik på dette direktiv anses følgende som overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger:
- (a) at stille pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed eller gøre dem til gunst for en udpeget person eller enhed eller et udpeget organ i strid med et forbud i henhold til Unionens restriktive foranstaltninger
 - (b) at undlade uden unødigt ophold at indefryse pengemidler eller økonomiske ressourcer, der tilhører eller ejes, besiddes eller kontrolleres af en udpeget person eller enhed eller et udpeget organ, i strid med en forpligtelse hertil i henhold til Unionens restriktive foranstaltninger
 - (c) at muliggøre udpegede fysiske personers indrejse på en medlemsstats område eller deres transit gennem en medlemsstats område i strid med et forbud i henhold til Unionens restriktive foranstaltninger
 - (d) at indgå i transaktioner med et tredjeland, organer i et tredjeland eller enheder eller organer, der ejes eller kontrolleres af et tredjeland eller organer i et tredjeland, som er forbudt eller begrænset i henhold til Unionens restriktive foranstaltninger

- (e) at handle med varer eller tjenesteydelser, for hvilke import, eksport, salg, køb, overførelse, transit eller transport er forbudt eller begrænset i henhold til Unionens restriktive foranstaltninger, samt at yde mæglervirksomhed eller levere andre tjenesteydelser med forbindelse til sådanne varer og tjenesteydelser
- (f) at udføre finansielle aktiviteter, der er forbudt eller begrænset i henhold til Unionens restriktive foranstaltninger, såsom finansieringsmidler og finansiell bistand, investering og levering af investeringstjenester, udstedelse af omsættelige værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, modtagelse af indskud, levering af specialiserede tjenester til finansielle betalingsmeddelelser, handel med pengesedler, kreditvurderingstjenester, levering af kryptoaktiver og -tegnebøger
- (g) at levere andre tjenesteydelser, der er forbudt eller begrænset i henhold til Unionens restriktive foranstaltninger, såsom juridisk rådgivning, tillidstjenester, PR-tjenester, regnskabsvæsen, revision, bogføring og skatterådgivning, virksomheds- og ledelsesrådgivning, IT-rådgivning, PR-tjenesteydelser, radio- og TV-virksomhed og arkitekt- og ingeniørvirksomhed
- (h) at omgå Unionens restriktive foranstaltninger ved:
 - i) at skjule pengemidler eller økonomiske ressourcer, der ejes, besiddes eller kontrolleres af en udpeget person eller enhed eller et udpeget organ, og som bør indefrysnes i overensstemmelse med Unionens restriktive foranstaltninger, ved at overføre disse pengemidler eller økonomiske ressourcer til tredjepart
 - ii) at hemmeligholde det forhold, at en person, en enhed eller et organ, der er omfattet af restriktive foranstaltninger, er den endelige ejer eller begunstigede af pengemidler eller økonomiske ressourcer, ved at afgive urigtige eller ufuldstændige oplysninger
 - iii) som udpeget person, enhed eller organ ikke at overholde en forpligtelse i henhold til Unionens restriktive foranstaltninger til at indberette pengemidler eller økonomiske ressourcer inden for en medlemsstats jurisdiktion, som tilhører, ejes, besiddes eller kontrolleres af denne
 - iv) ikke at overholde en forpligtelse i henhold til Unionens restriktive foranstaltninger til uden unødigt ophold at give de kompetente administrative myndigheder oplysninger om pengemidler eller økonomiske ressourcer, der er indefrosset, eller oplysninger om pengemidler eller økonomiske ressourcer på medlemsstaternes område, som tilhører, ejes, besiddes eller kontrolleres af udpegede personer, enheder eller organer, og som ikke er indefrosset
 - v) ikke at samarbejde med kompetente administrative myndigheder om efterprøvning af oplysninger, jf. nr. iii) og iv), efter begrundet anmodning fra disse
- (i) at overtræde eller ikke opfylde betingelser i tilladelser udstedt af kompetente myndigheder til at udføre aktiviteter, som uden en sådan tilladelse er forbudt eller begrænset i henhold til Unionens restriktive foranstaltninger.

- (3) Den adfærd, der er omhandlet i stk. 2, litra a)-g), udgør også en strafbar handling, hvis den begås ved grov uagtsomhed.
- (4) Intet i stk. 2 skal forstås således, at det pålægger fysiske personer forpligtelser, der er i strid med retten til ikke at inkriminere sig selv og retten til ikke at udtale sig som nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og direktiv (EU) 2016/343.
- (5) Intet i stk. 2 skal forstås således, at det pålægger retlige aktører en forpligtelse til at indberette oplysninger, der er opnået i streng forbindelse med retslige, administrative eller voldgiftsmæssige procedurer, hvad enten der er tale om før, under eller efter en retssag eller i forbindelse med vurderingen af en klients retsstilling. Juridisk rådgivning er i disse tilfælde omfattet af tavshedspligt, medmindre den retlige aktør deltager i overtrædelsen af Unionens restriktive foranstaltninger, den juridiske rådgivning ydes med henblik på at overtræde Unionens restriktive foranstaltninger, eller den retlige aktør ved, at klienten søger juridisk rådgivning med henblik på at overtræde Unionens restriktive foranstaltninger.
- (6) Stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse på:
 - levering af varer eller tjenesteydelser til daglig brug til udpegede fysiske personers personlige brug, f.eks. fødevarer og sundhedsprodukter og -tjenester, eller mindre kontante beløb, hvis disse klart er begrænset til at skulle imødekomme grundlæggende menneskelige behov hos disse personer og af dem afhængige familiemedlemmer
 - manglende indberetning af sådanne aktiviteter
 - humanitær bistand til personer i nød.

Artikel 4

Anstiftelse, medvirken og tilskyndelse samt forsøg

- (1) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at anstiftelse af, medvirken og tilskyndelse til de i artikel 3 omhandlede strafbare handlinger udgør en strafbar handling.
- (2) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at forsøg på at begå en af de i artikel 3, stk. 2, litra a)-g), litra h), nr. i) og ii), og litra i), omhandlede strafbare handlinger udgør en strafbar handling.

Artikel 5

Strafferetlige sanktioner over for fysiske personer

- (1) Medlemsstaterne sikrer, at de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning.
- (2) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 3 omhandlede strafbare handlinger kan straffes med en maksimumstraf af fængsel.
- (3) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 3, stk. 2, litra h), nr. iii), iv) og v), omhandlede strafbare handlinger kan straffes med en maksimumstraf på mindst et års fængsel, hvis de involverer pengemidler eller

økonomiske ressourcer af en værdi på mindst 100 000 EUR. Medlemsstaterne sikrer, at tærsklen på 100 000 EUR eller derover også kan nås ved en række indbyrdes forbundne strafbare handlinger, jf. artikel 3, stk. 2, litra h), nr. iii), iv) og v), begået af samme gerningsmand.

- (4) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 3, stk. 2, litra a)-g), litra h), nr. i) og ii), og litra i), omhandlede strafbare handlinger kan straffes med en maksimumstraf på mindst fem års fængsel, hvis de involverer pengemidler eller økonomiske ressourcer af en værdi på mindst 100 000 EUR. Medlemsstaterne sikrer, at tærsklen på 100 000 EUR eller derover også kan nås ved en række indbyrdes forbundne overtrædelser, jf. artikel 3, stk. 2, litra a)-g), litra h), nr. i) og ii), og litra i), begået af samme gerningsmand.
- (5) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at fysiske personer, der har begået en strafbar handling som omhandlet i artikel 3 og 4 kan pålægges yderligere sanktioner. Disse yderligere sanktioner omfatter bøder.

Artikel 6

Juridiske personers ansvar

- (1) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at juridiske personer kan drages til ansvar for de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger, som for at skaffe dem vinding begås af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, idet den pågældende har:
 - (a) bemyndigelse til at repræsentere den juridiske person
 - (b) beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne
 - (c) beføjelse til at udøve kontrol inden for den juridiske person.
- (2) Medlemsstaterne træffer også de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at juridiske personer kan drages til ansvar, hvis manglende tilsyn eller kontrol fra en af de i denne artikels stk. 1 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person under den juridiske persons myndighed at begå en af de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger til fordel for den juridiske person.
- (3) Juridiske personers ansvar, jf. denne artikels stk. 1 og 2, udelukker ikke muligheden for strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker til de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger.

Artikel 7

Sanktioner over for juridiske personer

- (1) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en juridisk person, der drages til ansvar efter artikel 7, er genstand for sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelserne og har en afskrækkende virkning, herunder bl.a. strafferetlige og administrativt pålagte bøder, udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud, udelukkelse fra adgang til offentlig finansiering, herunder udbudsprocedurer, tilskud og koncessioner, og andre sanktioner såsom:
 - (a) udelukkelse fra udøvelse af forretningsaktiviteter

- (b) inddragelse af tilladelser og beføjelser til at udøve aktiviteter, der har ført til den strafbare handling
 - (c) anbringelse under retsligt tilsyn
 - (d) tvangsopløsning efter retskendelse
 - (e) lukning af forretningssteder, der er blevet brugt til at begå den strafbare handling.
- (2) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 3, stk. 2, litra h), nr. iii)-v), omhandlede strafbare handlinger for så vidt angår juridiske personer, der drages til ansvar efter artikel 7, kan straffes med bøder, hvis maksimumgrænse ikke må være mindre end 1 % af den juridiske persons samlede omsætning på verdensplan i det regnskabsår, der går forud for bødeafgørelsen.
- (3) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 3, stk. 2, litra a)-f), litra h), nr. i) og ii), og litra i), omhandlede strafbare handlinger for så vidt angår juridiske personer, der drages til ansvar efter artikel 7, kan straffes med bøder, hvis maksimumgrænse ikke må være mindre end 5 % af den juridiske persons samlede omsætning på verdensplan i det regnskabsår, der går forud for bødeafgørelsen.

Artikel 8

Skærpende omstændigheder

I det omfang følgende omstændigheder ikke allerede indgår i de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlingers gerningsindhold, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en eller flere af følgende omstændigheder kan betragtes som skærpende:

- (a) den strafbare handling blev begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA⁵⁷,
- (b) den strafbare handling blev begået af en professionel tjenesteyder i strid med dennes erhvervmæssige forpligtelser
- (c) den strafbare handling blev begået af en embedsmand under udførelsen af dennes hverv
- (d) den strafbare handling blev begået af en anden person under udøvelse af en offentlig funktion.

Artikel 9

Formildende omstændigheder

Forudsat at dette ikke allerede er en forpligtelse i henhold til Unionens restriktive foranstaltninger, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende omstændigheder i forbindelse med de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger kan betragtes som formildende:

⁵⁷ Rådets rammeafgørelse 2008/841/JHA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet (EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42).

- (a) gerningsmanden giver de kompetente myndigheder oplysninger, som de ellers ikke ville have været i stand til at opnå, og som hjælper dem med at identificere eller retsforfølge andre lovovertrædere
- (b) gerningsmanden giver de kompetente myndigheder oplysninger, som de ellers ikke ville have været i stand til at opnå, og som hjælper dem med at fremskaffe bevismateriale.

Artikel 10

Indefrysning og konfiskation

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at pengemidler eller økonomiske ressourcer, der er omfattet af Unionens restriktive foranstaltninger, med hensyn til hvilke den udpegede person eller enhed eller det udpegede organ begår eller deltager i en strafbar handling som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra h), nr. i) eller ii), betragtes som "udbytte" fra et strafbart forhold med henblik på direktiv (EU) [.../...] [direktivet om inddrivelse og konfiskation af aktiver].

Artikel 11

Regler vedrørende jurisdiktion

- (1) Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at fastslå sin jurisdiktion med hensyn til de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger, i de tilfælde hvor:
 - (a) den strafbare handling blev helt eller delvis begået på medlemsstatens område, herunder i dens luftrum
 - (b) den strafbare handling blev begået om bord på et luftfartøj eller et skib under en medlemsstats jurisdiktion
 - (c) gerningsmanden er statsborger eller har fast bopæl i medlemsstaten
 - (d) gerningsmanden er en af medlemsstatens embedsmænd og handler i embeds medfør
 - (e) den strafbare handling blev begået til fordel for en juridisk person, der har hjemsted på medlemsstatens område
 - (f) den strafbare handling blev begået til fordel for en juridisk person i forbindelse med virksomhed, der helt eller delvis udøves på medlemsstatens område.
- (2) Hvis en strafbar handling som omhandlet i artikel 3 og 4 henhører under mere end én medlemsstats jurisdiktion, samarbejder disse medlemsstater om at afgøre, hvilken medlemsstat der skal føre straffesagen. Hvis det er hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med artikel 12 i Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA⁵⁸, henvises sagen til Eurojust.
- (3) I de i stk. 1, litra c), omhandlede tilfælde træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at udøvelsen af deres jurisdiktion ikke er betinget af, at retsforfølgning kun kan indledes på grundlag af en anmeldelse fra ofret på det sted,

⁵⁸ Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA af 30. november 2009 om forebyggelse og bilæggelse af konflikter om udøvelse af jurisdiktion i straffesager (EUT L 328 af 15.12.2009, s. 42).

hvor den strafbare handling blev begået, eller en anmeldelse fra den stat, på hvis område den strafbare handling blev begået.

Artikel 12

Forældelsesfrister

- (1) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at fastsætte en forældelsesfrist, der sikrer, at de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger kan efterforskes, retsforfølges og pådømmes i tilstrækkelig lang tid, efter at handlingen blev begået, således at disse strafbare handlinger kan bekæmpes effektivt.
- (2) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger, som kan straffes med en maksimumstraf på mindst fem års fængsel, kan efterforskes, retsforfølges og pådømmes i mindst fem år, efter at den strafbare handling blev begået.
- (3) Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne fastsætte en forældelsesfrist, der er kortere end fem år, men ikke kortere end tre år, forudsat at fristen kan afbrydes eller suspenderes i tilfælde af nærmere bestemte handlinger.
- (4) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse af:
 - (a) en straf på mere end et års fængsel eller alternativt
 - (b) en fængselsstraf for en strafbar handling, der kan straffes med en maksimumstraf på mindst fire års fængsel

som ved endelig domfældelse for en af de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger er pålagt for mindst fem år fra datoen for den endelige domfældelse. Denne varighed kan omfatte forlængelser af forældelsesfristen som følge af afbrydelse eller suspension.

Artikel 13

Koordinering og samarbejde mellem kompetente myndigheder i en medlemsstat

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at etablere passende mekanismer til koordinering og samarbejde på strategisk og operationelt plan mellem alle deres kompetente administrative myndigheder, retshåndhævende myndigheder og retslige myndigheder.

Disse mekanismer skal som minimum have til formål at:

- (a) sikre fælles prioriteter og forståelse af forholdet mellem strafferetlig og administrativ håndhævelse
- (b) udveksle oplysninger til strategiske og operationelle formål
- (c) foretage høringer i forbindelse med individuelle efterforskninger
- (d) udveksle bedste praksis
- (e) bistå netværk af fagfolk, der arbejder med spørgsmål, der er relevante for efterforskning og retsforfølgning af strafbare handlinger vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger.

Artikel 14

Indberetning af strafbare handlinger og beskyttelse af personer, der indberetter strafbare handlinger vedrørende overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger eller bistår i efterforskningen heraf

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den beskyttelse, der ydes i henhold til direktiv (EU) 2019/1937⁵⁹, finder anvendelse på personer, som indberetter strafbare handlinger som omhandlet i nærværende direktivs artikel 3 og 4.

Artikel 15

Efterforskningsredskaber

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der til efterforskning og retsforfølgning af strafbare handlinger som omhandlet i artikel 3 og 4 også er adgang til effektive efterforskningsredskaber, som f.eks. de redskaber, der anvendes i efterforskning af organiseret og anden alvorlig kriminalitet.

Artikel 16

Samarbejde mellem medlemsstaternes myndigheder, Kommissionen, Europol, Eurojust og Den Europæiske Anklagemyndighed

- (1) Uden at det berører reglerne om grænseoverskridende samarbejde og gensidig retshjælp i straffesager samarbejder medlemsstaterne, Europol, Eurojust, Den Europæiske Anklagemyndighed og Kommissionen inden for rammerne af deres respektive beføjelser om at bekæmpe de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger. Med henblik herpå yder Kommissionen og, hvis det er relevant, Europol og Eurojust teknisk og operationel bistand for at lette koordineringen af de kompetente myndigheders efterforskning og retsforfølgning.
- (2) Medlemsstaternes kompetente myndigheder udveksler med Kommissionen og andre kompetente myndigheder også regelmæssigt oplysninger om praktiske spørgsmål, navnlig omgåelsesmønstre, f.eks. strukturer til at skjule det reelle ejerskab af og kontrollen med aktiver.

Artikel 17

Ændring af direktiv (EU) 2018/1673

I artikel 2, punkt 1, i direktiv (EU) 2018/1673 tilføjes følgende litra:

"w) overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger".

⁵⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17).

Artikel 18

Gennemførelse

- (1) Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [OP- please insert the data- within six months after entry into force of the Directive]. De underretter straks Kommissionen herom. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.
- (2) Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 19

Evaluer ing og rapportering

- (1) Senest den [OP — please insert the date — two years after the transposition period is over] forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme dette direktiv. Medlemsstaterne giver Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af denne rapport.
- (2) Uden at det berører indberetningsforpligtelser fastsat i andre EU-retsakter indsender medlemsstaterne årligt følgende statistikker over strafbare handlinger som omhandlet i artikel 3 og 4 til Kommissionen:
 - (a) antal indledte straffesager, afviste sager, sager, der er afsluttet med frifindelse, sager, der er afsluttet med domfældelse, og verserende sager
 - (b) type og niveau af sanktioner, der er pålagt for overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger.
- (3) Medlemsstaterne indsender de statistiske data i stk. 2 til Kommissionen ved hjælp af de særlige rapporteringsværktøjer, som Kommissionen har oprettet til rapportering om restriktive foranstaltninger.
- (4) Senest den [OP — please insert the date — five years after the transposition period is over] foretager Kommissionen en evaluering af virkningen af dette direktiv og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Medlemsstaterne giver Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af denne rapport.

Artikel 20

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 21

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand